

A Causal Model of the Factors Affecting the Private Early Childhood Schools Effectiveness under the Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office 4

Soranee Soontharamat¹, Chuanchom Chinatankul², Kamolmal Chaisirithanya³ and Peerapong Tipanark⁴

Doctor of Education (Educational Administration), Faculty of Education, Bangkokthonburi University, Thailand

E-mail: kam5111@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-4973-8143>

E-mail: Edu6363110002@bkkthon.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-1551-5961>

E-mail: kamol1456@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-6679-843X>

E-mail: ptipnak@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-4521-4692>

Received 01/07/2024

Revised 03/07/2024

Accepted 26/07/2024

Abstract

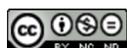
Background and Aims: Education is a crucial instrument for developing human resources, particularly when it comes to the full range of development from birth to age five, the time before starting first grade, which is frequently referred to as "early childhood" in order to have developed appropriately in accordance with academic standards. After that, they'll be able to develop into admirable adults who will benefit society and the country going forward. Thus, this paper aims (1) to study the pattern A causal model of the factors effectiveness of private early childhood schools under the Nakhon si Thammarat primary educational service area office 4, (2) to present the model A causal model of the factors effectiveness of private early childhood schools under the Nakhon si Thammarat primary educational service area office 4.

Methodology: The sample consisted of administrators and teachers of 26 private early childhood schools, 378 people under the Office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area 4, The sample size was determined using the G *Power method and proportional stratified random sampling. Research tools used Questionnaire By collecting data from administrators and teachers. of private early childhood schools Under the office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area 4. Statistics used in data analysis include; Percentage, Mean, Standard Deviation, and Structural Equation Model Analysis (SEM).

Results: The hypothesized causal relationship pattern is consistent with empirical data with the GFI and AGFI harmony level indices equal to 0.96 and 0.93, respectively, which are higher than 0.82 and closer to 0.79, and the RMSEA value is 0.013, which is less than 0.086.

Conclusion: The results showed that the patterns of causal relationships among the four factors were leadership and community participation. Academic institutions that influence the quality of private early childhood education Under the control of the Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area Office, Area 4, there is a significant relationship.

Keywords: Customer Satisfaction; landline Services Provided; Total Access Communication PLC

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

สรณีย์ สุนทรหมื่น¹, ขวนขม ชินะตั้งกูร³, กมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา³ และ พิรพงศ์ ทิพนาค⁴
หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการในทุกด้านของช่วงอายุแรกเกิดจนถึงห้าขวบ หรือวัยก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งที่มีมักเรียกกันว่า “เด็กปฐมวัย” ให้มีพัฒนาการอย่างเหมาะสมตามหลักวิชาการแล้วก็จะสามารถเติบโตเป็นคนดีมีคุณภาพ ส่งผลดีต่ออนาคตของสังคมและประเทศชาติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 และ (2) เพื่อนำเสนอรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน จำนวน 26 โรงเรียน, สังกัดสำนักงาน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 378 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธี G *Power และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (proportional stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครู ของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงาน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต สสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM)

ผลการวิจัย: รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งมีดัชนีวัดระดับความกลมกลืน GFI และ AGFI มีค่าเท่ากับ 0.96 และ 0.93 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่า 0.82 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.79 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.086

สรุปผล: รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัย 4 ปัจจัย ได้แก่ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรแห่ง การเรียนรู้ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ; ประสิทธิผล; โรงเรียนปฐมวัยเอกชน;สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4

บทนำ

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคน ที่รัฐต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัย ให้มีความเจริญ อกงามทุกด้าน เพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะ และสมรรถนะในการประกอบ สัมมาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข อันจะนำไปสู่เสถียรภาพ และความมั่นคงของ สังคมและประเทศชาติที่ต้องพัฒนาให้เจริญก้าวหน้า ทัดเทียมนานาประเทศในเวทีโลกท่ามกลางกระแสการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักใน

การพัฒนาประเทศ มาโดยตลอด และเนื่องจากแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับเดิมได้สิ้นสุดลง กระทรวงศึกษาธิการ (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579) การกรอบเป้าหมายและทิศทางทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบ การบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้อง กับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ โดยแผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2560 – 2579เน้นการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมและการยอมรับของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อันจะส่งผลให้การขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติ ไปสู่การปฏิบัติประสบความสำเร็จ ดังการประชุมวาระพิเศษในงานวันที่ 13 พฤษภาคม 2560ในงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการพบเพื่อนครู โดยพลเอกประยุทธ์จันทร์โอชาอดีตนายกรัฐมนตรีได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการศึกษาตอน 1 ความว่า การทำอะไรก็ตามโดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาต้องมีระยะที่ 1 2 3 มี Road Map มีแผนที่นำทางให้ได้เพื่อสานต่องานบริหารการศึกษาซึ่งจะใช้การเมืองนำเพียงอย่างเดียวไม่ได้ต้องใช้หลักนิติศาสตร์รัฐศาสตร์และความรู้ด้านวิชาการต่างๆมาประยุกต์ใช้ โดยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นแนวทางในการปฏิบัติ 3 ด้านคือความมีเหตุผลความพอประมาณการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวมี 2 เงื่อนไขคือเงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรมซึ่งการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับประเทศชาติประชาชนและสังคม แล้วจึงส่งผลต่อองค์กรเขตพื้นที่การศึกษาโรงเรียนตลอดจนครูบุคลากรที่อยู่ในองค์กร จะเป็นผู้มีจริยธรรม มาช่วยกันขับเคลื่อนประเทศไปด้วยกันเพื่อให้เกิดความสุขความสงบการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งของการพัฒนาสังคมทั้งเป็นเครื่องชี้นำผู้ที่ได้รับการศึกษาให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของบ้านเมืองด้านเศรษฐกิจสังคมการเมืองและวัฒนธรรมของประเทศ จึงต้องพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อสร้างหลักประกันว่าเด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนประถมศึกษาและทุกคนต้องสำเร็จการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพและมีผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล (กระทรวงศึกษาธิการ 2560: 60 – 61)

ดังนั้นเมื่อการศึกษาเป็น เครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการในทุกด้านของช่วงอายุแรกเกิดจนถึงห้าขวบ หรือวัยก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งที่มีมักเรียกกันว่า “เด็กปฐมวัย” ให้มีพัฒนาการอย่างเหมาะสมตามหลักวิชาการแล้วก็จะสามารถเติบโตเป็นคนดีมีคุณภาพ ส่งผลดีต่ออนาคตของสังคมและประเทศชาติแต่จากการติดตามพัฒนาการของเด็กไทยพบว่า มีพัฒนาการที่ล่าช้าทั้งทางด้านสติปัญญา การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ ภาษา และการปรับตัว เนื่องจากขณะนี้เด็กปฐมวัยได้รับการสนับสนุนที่ไม่เหมาะสมกับธรรมชาติของวัย เช่น การที่ผู้ปกครองให้เด็กเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้าโรงเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีชื่อเสียง และอีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญคือ การที่โรงเรียนในระดับอนุบาลจำนวนมากเปิดสอนพิเศษเพิ่มเติมในช่วงวันหยุดหรือปิดเทอม รวมถึงการเร่งเรียน เขียนและอ่านเกินพัฒนาการของเด็ก ซึ่งเป็นความเข้าใจที่คาดเคลื่อนในการจัดการศึกษาปฐมวัย ทำให้การศึกษาปฐมวัยในวันนี้ มุ่งเน้นแต่การท่องจำความรู้ เพื่อสอบแข่งขัน และเน้นเฉพาะ ด้านเนื้อหาสาระมากกว่าการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการ ได้แก่ การคิดแก้ปัญหา การตัดสินใจ การให้เหตุผล รวมถึงการขาดการพัฒนาด้านคุณธรรม และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้การดำเนินชีวิต ส่งผลให้เด็กขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ขาดทักษะในการทำงานร่วมกับคนอื่น และขาดทักษะความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น (กรองกาญจน์ อรุณเมฆ 2564)

ปัญหาสำคัญของการศึกษาปฐมวัยที่พบได้ ประการที่หนึ่ง คือ การขาดความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เนื่องจากผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการที่สำคัญตามช่วงวัยของเด็ก จึงมีความคาดหวังที่ต้องการให้เด็กอ่านออกเขียนได้ จึงส่งลูกเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีระบบการสอนแบบ “เร่งเรียนเขียนอ่าน” นอกจากนี้การใช้สื่อเทคโนโลยีในการเลี้ยงดูเด็ก เช่น ไอแพด โทรศัพท์มือถือ หรือโทรทัศน์ ก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กมีความบกพร่องในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ประการที่สอง คือ การขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการศึกษาปฐมวัยของครู ผู้บริหารและสถานศึกษา การขาดแคลนความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย จึงทำให้ครูเน้นให้เด็กอ่านเขียนมากกว่าวัย และเน้นการสอนที่มีลักษณะให้เด็กท่องจำมากกว่าทักษะด้านการคิด การตัดสินใจ ในขณะที่ผู้บริหารสถานศึกษาบางส่วนบริหารงานเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียนจึงเตรียมความพร้อมของเด็ก เพื่อการแข่งขันมากกว่าการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็ก รวมถึงปัญหาสถานศึกษาไม่สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง จึงทำให้เกิดการเรียนเพื่อสอบเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงตั้งแต่ระดับอนุบาล ประการที่สาม คือ ระบบการผลิตครูปฐมวัย จากค่านิยมของการเข้ารับราชการที่มีสวัสดิการที่ดีและมีความมั่นคงในชีวิต จึงเกิดความต้องการเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษาของครูให้สูงขึ้น แต่ระบบการผลิตครูในปัจจุบันยังขาดกลไกในการติดตามและประเมินคุณภาพ เช่น การเปิดรับครูปฐมวัยจำนวนมาก ทำให้อัตราส่วนระหว่างอาจารย์กับจำนวนนักเรียนไม่สอดคล้องกันส่งผลต่อประสิทธิภาพในด้านการเรียนการสอน เนื่องจากกระบวนการพัฒนาครูปฐมวัย ไม่สามารถทำได้ด้วยการบรรยายเท่านั้น แต่จำเป็นต้องมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยมีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย มาดูแลอย่างใกล้ชิด และประการที่สี่ คือ การให้ความสำคัญด้านเนื้อหาและการวัดผลมากกว่าการประเมินผลเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการวัดผลระดับประถมศึกษาตอนต้น มุ่งเน้นให้เด็กท่องจำความรู้จำนวนมากไม่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับหลักสูตรของการศึกษาปฐมวัยที่เน้นการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก โดยคำนึงถึงการพัฒนาการในทุกด้านอย่างสมดุล ได้แก่ ด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์และจิตใจ นอกจากนี้ครูในโรงเรียนอนุบาล และศูนย์เด็กเล็กส่วนใหญ่ เน้นการวัดผลด้านความจำ โดยขาดการประเมินตามสภาพความเป็นจริง รวมถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านการศึกษาของรัฐ ใช้หลักเกณฑ์ตัดสินมากกว่าการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน ทำให้ขาดแนวทางในการปรับปรุงผู้เรียนให้ดีขึ้น (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง 2560))

จากปัญหาดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเป็นเจ้าของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน ในจังหวัดนครศรีธรรมราช เขต 4 มีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ปัญหาที่พบ คือ ผู้ปกครองยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ผู้บริหารและครูขาดความรู้ที่ถูกต้องในการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ครูมีค่านิยมของการสอบเข้ารับราชการที่ดีและมั่นคงในชีวิต และการวัดผลไม่สอดคล้องกับหลักสูตรของการศึกษาปฐมวัย การศึกษาปฐมวัย นั้น ต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกระบวนการเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เป็นช่วงที่มีการพัฒนาการด้านสมอง และการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว จึงเป็นช่วงที่ต้องปลูกฝังเป็นพิเศษ เพื่อให้เติบโตเป็นเด็กฉลาดและประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับการพัฒนาโรงเรียนเอกชน เพื่อจะได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ สามารถนำข้อค้นพบที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียนเอกชน และพัฒนาสู่ความเป็นโรงเรียน

เอกชนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ก่อให้เกิดประสิทธิผลที่เหมาะสมกับการเป็นโรงเรียนต้นแบบแห่งการศึกษาในอนาคต ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงในการพัฒนาและจัดการศึกษาของประเทศให้มีประสิทธิภาพและสู่มาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 มีการกำหนด วัตถุประสงค์สำคัญ ดังนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4
2. เพื่อนำเสนอรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเรื่องการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

1. แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

ทฤษฎีภาวะผู้นำ ทฤษฎีภาวะผู้นำมีวิวัฒนาการจากการศึกษา เริ่มมีความชัดเจนประมาณต้นศตวรรษที่ 20 โดยศึกษาตามแนวความคิดความเชื่อของทฤษฎีภาวะผู้นำในแต่ละช่วงเป็นผลทำให้เกิดแนวคิดมา พัฒนาเป็นภาวะผู้นำและนำมาใช้ในการพัฒนาผู้นำกลุ่มและองค์กรในปัจจุบัน การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีภาวะผู้นำนั้นได้มีผู้ศึกษาทฤษฎีความเป็นผู้นำไว้มาก แต่ในที่นี้จะขอสรุปความคิดเกี่ยวกับ ทฤษฎีภาวะผู้นำตามที่ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2540) ได้จัดแบ่งทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1. ทฤษฎีคุณลักษณะผู้นำ 2. ทฤษฎีพฤติกรรมผู้นำ 3. ทฤษฎีผู้นำตามสถานการณ์ 4. ทฤษฎีผู้นำแบบแลกเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลง

ทฤษฎีคุณลักษณะผู้นำ (Trait Theory) แนวความคิดของทฤษฎีนี้เชื่อว่า ผู้นำจะมี ลักษณะแตกต่างไปจากบุคคลธรรมดาในสองลักษณะ คือ ลักษณะทางกายภาพ (Physical Traits) และลักษณะทางบุคลิกภาพ (Personality Traits) การศึกษาลักษณะทางกายภาพนั้น เป็นการศึกษา เกี่ยวกับรูปร่าง รูปทรง ส่วนสูง น้ำหนัก ความแข็งแรง ส่วนลักษณะทางบุคลิกภาพเป็นการศึกษาถึง เรื่องลักษณะท่าทาง ความตื่นตัว การรู้จักเข้าสังคม ความทะเยอทะยาน และความคิดริเริ่ม เป็นต้น ชูชาติ พวงสมจิตร (2544) ได้สรุปว่า การศึกษาคุณลักษณะของผู้นำ นักวิจัยจะ ดำเนินการ 2 แบบ คือ พยายามเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้นำกับคุณลักษณะของคนที่ไม่ใช่ผู้นำ และพยายามเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้นำที่ประสบความสำเร็จกับคุณลักษณะของผู้นำที่ไม่ประสบความสำเร็จ แต่อุปสรรคของทฤษฎีนี้ก็คือ คุณลักษณะของผู้นำที่ได้จากการศึกษา มีความ แตกต่างกัน ไม่มีความแน่นอนตายตัว และคุณลักษณะบางประการดูเหมือนจะมีความขัดแย้งกันอยู่ในตัว

องค์การแห่งการเรียนรู้ ความหมายขององค์การแห่งการเรียนรู้ นักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของคำว่า องค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning organizations) ไว้มากมาย ในบรรดาความหมายเหล่านี้มีทั้งความหมายที่ใกล้เคียงกันและแตกต่างกันตามมุมมองหรือจุดเน้นของแต่ละคน พอประมวลเป็นสังเขปได้ ดังนี้

ความสำคัญของการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ การตระหนักและยอมรับในความสำคัญขององค์การแห่งการเรียนรู้เป็นจึงเป็นฐานความคิด ที่สำคัญสำหรับทุกคนในองค์กรทุกระดับ ทั้งผู้นำที่เป็นผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและผู้เกี่ยวข้องที่จะยึดถือ เป็นกลยุทธ์ของการพัฒนาองค์กรของตนเองให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ต่อไป มีนักวิชาการได้ กล่าวถึงความสำคัญขององค์กรแห่งการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

เซ็งเก้ (Senge) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญขององค์กรแห่งการเรียนรู้ไว้ 5 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 มีความรอบรู้เฉพาะตัว โดยสมาชิกในองค์กรมีความสามารถทักษะและเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน มีความเป็นตัวของตัวเอง มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีปฏิสัมพันธ์ที่ไว้วางใจ เป็นผู้ใฝ่ดี ใฝ่รู้ มีการวิเคราะห์และตัดสินใจด้วยข้อมูลและข้อเท็จจริงรวมทั้งมีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงาน

ประการที่ 2 มีรูปแบบวิธีคิด โดยสมาชิกในองค์กรมีวิถีชีวิตการทำงานที่ชัดเจน เข้าใจ บทบาท รวมทั้งมีการภาพอนาคตได้อย่างกว้างไกล ยอมรับการเปลี่ยนแปลงทันกับโลกสมัยใหม่ ร่วมมือ ร่วมใจประสานประโยชน์และเคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น (Senge, 2004)

ประการที่ 3 มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน โดยสมาชิกในองค์กรมีการร่วมกันคิด ร่วมกันสร้าง วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์และยุทธศาสตร์ขององค์กร และสามารถปฏิบัติงานใน ทิศทางเดียว (Senge, 2004)

ประการที่ 4 มีการเรียนรู้ร่วมกันเป็นที่ โดยสมาชิกในองค์กรมีการเสวนาอภิปรายร่วมกัน อย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล ความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์รวมทั้งมีโอกาสนำเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ร่วมกัน พร้อมทั้งสามารถปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีมโดยช่วยเหลือเกื้อกูล มีความ สามัคคีและความเป็นกันเองกับทุกคน (Senge, 2004)

ประการที่ 5 มีการคิดอย่างเป็นระบบโดยสมาชิกในองค์กรมีความคิดทันกับสถานการณ์ เห็นโอกาสต่าง ๆ มีประโยชน์ต่อองค์กร สมาชิกมีความคิดและปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ตลอดเวลา (Senge, The Fifth-Discipline: The Art and Practice of learning Organization, 237-47)

การมีส่วนร่วมของชุมชน ความหมายการมีส่วนร่วม ไพร์ตัน เตชะรินทร์ (2527) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชนและ ท้องถิ่นในการจัดการศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและ ท้องถิ่นได้เข้าไปเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนโดยร่วมแสดงความคิดเห็นและกระทำในสิ่ง ที่เห็นพ้องต้องกันตลอดจนร่วมพิจารณากำหนดปัญหา ความต้องการของประชาชน ชุมชนโดยมีวัตถุประสงค์ช่วยแก้ไขปัญหานานาประการของโรงเรียน

Cohen & Uphoff (1980) ได้จำแนกขั้นตอน ของการมีส่วนร่วมออกเป็นเรื่องของการตัดสินใจ การดำเนินการ ผลประโยชน์และการประเมินผล ดัง มีรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ คือการกำหนดความต้องการและการจัดลำดับ ความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบายและประการที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การ ตัดสินใจในช่วงดำเนินการ การวางแผนและการตัดสินใจในช่วงปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบการดำเนินการ โครงการนั้นจะได้มาจากคำถามใครจะทำประโยชน์ให้กับโครงการได้บ้าง และจะทำประโยชน์โดยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากร การบริหารงาน และการประสานงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบและรับผลประโยชน์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ผลประโยชน์นั้น นอกจากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้วยังจะต้อง พิจารณาถึงการ กระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย ผลประโยชน์ของโครงการนี้รวมทั้ง ผลประโยชน์ในเชิงบวก และผลที่เกิดขึ้นในทางลบที่เป็นผลเสียของโครงการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และ เป็นโทษต่อบุคคล และสังคม

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมในการประเมินผลนั้น สิ่งสำคัญ ที่ จะต้องสังเกตคือ ความเห็น ความชอบและความคาดหวังซึ่งจะมีอิทธิพลสามารถเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่าง ๆ ได้

จึงสามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง ผลการดำเนินงานของโรงเรียนอันเกิดจากการเปิดโอกาส ให้ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษา ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา ตามขอบข่ายของสถานศึกษาตามความเหมาะสม ร่วมในการจัดทำ และ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นการบริหารงบประมาณ ทำให้การบริหารงานบุคคลมีประสิทธิภาพตลอดจนการมีส่วนร่วม ของคณะกรรมการสถานศึกษา ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารอาคารสถานที่ทำให้สถานศึกษามีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ดี จัดให้มีบรรยากาศในการทำงานแบบมีส่วนร่วมได้อย่างสมบูรณ์แบบ ในด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านการติดตามและประเมินผล

ประสิทธิผลของโรงเรียน

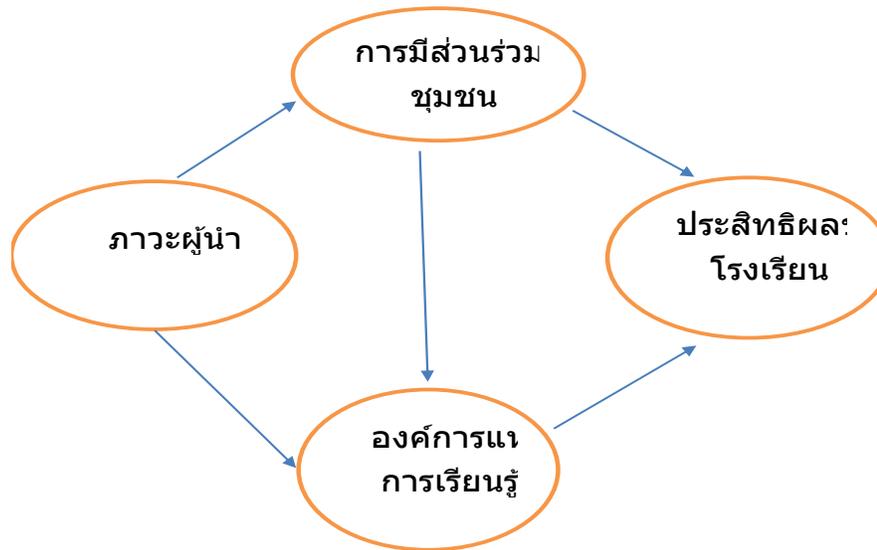
ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991) ที่กล่าวถึงประสิทธิผลว่า หมายถึง ผลสำเร็จ ที่บรรลุตามเป้าประสงค์ขององค์การทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

ในทางทฤษฎีประสิทธิผลของโรงเรียน ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลของ โรงเรียนว่า หมายถึง การที่โรงเรียนสามารถผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก สามารถปรับตัวกับสิ่งแวดล้อมที่ถูกบีบบังคับได้และรวมทั้ง สามารถแก้ปัญหาภายในโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 1991) ได้เสนอแนวคิดในการประเมินประสิทธิผล องค์การโดยพิจารณาจาก 1) ความสามารถในการปรับเปลี่ยน 2) การบรรลุเป้าหมาย 3) ความพึงพอใจ

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวความสัมพันธ์ของตัวแปร การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4 รวม 4 ปีวิจัย คือ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของชุมชน องค์การแห่งการเรียนรู้ และประสิทธิผลของโรงเรียน โดยกรอบแนวคิดแสดงดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรเป็นผู้บริหารและครู ของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน จำนวน 26 โรงเรียน สังกัดสำนักงานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จำนวน 556 คน การวิจัยครั้งนี้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามโดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนและครู โรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (proportional stratified random sampling) จำนวน 378 คน 4 โดยวิธี G *Power เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครู ของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล

1. การแจกแจงความถี่และร้อยละของข้อมูลเบื้องต้น ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสิทธิภาพการทำงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะ (n=378)

คุณลักษณะประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	148	39.20
หญิง	230	60.80
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	25	6.60
ตั้งแต่ 31-40 ปี	177	47.00
ตั้งแต่ 41-50 ปี	176	46.40
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	57	15.00
ปริญญาตรี	210	55.56
ป.บัณฑิต	60	15.87
ปริญญาโท	46	12.17
ปริญญาเอก	5	1.40
ประสบการณ์การทำงาน		
1-5 ปี	138	36.50
6-10 ปี	142	37.55
11-15 ปี	50	13.50
16-20 ปี	28	7.35
21 ปี ขึ้นไป	20	5.10

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 378 คน จำแนกตามเพศ พบว่า เป็นเพศหญิงมากที่สุด 230 คน คิดเป็นร้อยละ 60.80 และเพศชาย 148 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 ตามลำดับ จำแนกตามอายุพบว่า ตั้งแต่ 41-50 ปี มากที่สุด 176 คน คิดเป็นร้อยละ 46.40 รองลงมาคือ รองลงมา ตั้งแต่ 31-40 ปี 177 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 และอายุ น้อยกว่า 30 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 ตามลำดับ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ปริญญาตรี มากที่สุด 210 คน คิดเป็นร้อยละ 55.56 รองลงมาคือ ป.บัณฑิต 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 รองลงมาคือ ปริญญาโท 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.17 และปริญญาเอก 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามลำดับจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มากที่สุดจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 37.55 รองลงมาคือ ประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมา คือประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี จำนวน 50

คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 รองลงมา คือประสบการณ์การทำงาน 16-20 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.35 และลำดับสุดท้าย ประสบการณ์การทำงาน 21 ปี ขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 2 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

	LD	LO	PT	EFF
ภาวะผู้นำ (LD)	1.00			
องค์การแห่งการเรียนรู้ (LO)	0.83**	1.00		
การมีส่วนร่วมของชุมชน (PT)	0.79**	0.88**	1.00	
ประสิทธิผลของโรงเรียน (EFF)	0.80**	0.87**	0.87**	1.00

** P < 0.01

เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าอยู่ระหว่าง 0.79 ถึง 0.88 โดยตัวแปรแฝงทุกคู่เป็นความสัมพันธ์แบบมีทิศทางเดียวกัน คือ มีค่าความสัมพันธ์เป็นบวก โดยตัวแปรแฝงที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($r > 0.88$) มีจำนวน 6 คู่ โดยตัวแปรแฝงที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุดซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.88 ($r = 0.88$) คือ องค์การแห่งการเรียนรู้ (LO) กับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (PT) รองลงมาคือ องค์การแห่งการเรียนรู้ (LO) กับ ประสิทธิผลของโรงเรียน (EFF) และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (PT) กับ ปัจจัยด้านประสิทธิผลของโรงเรียน (EFF) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.87 ($r = 0.87$) เท่ากัน ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ (LD) องค์การแห่งการเรียนรู้ (LO) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.83 ($r = 0.83$) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ (LD) กับประสิทธิผลของโรงเรียน (EFF) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.80 ($r = 0.80$) และตัวแปรแฝงที่มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ($0.06 < r < 0.80$) มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ภาวะผู้นำ (LD) กับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (PT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.79 ($r = 0.79$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบสมมติฐานกับข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 378 คน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเป็นการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ซึ่งประกอบด้วยการ

วิเคราะห์โมเดลสำคัญ 2 โมเดล คือโมเดลการวัด (Measurement model) และโมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling)

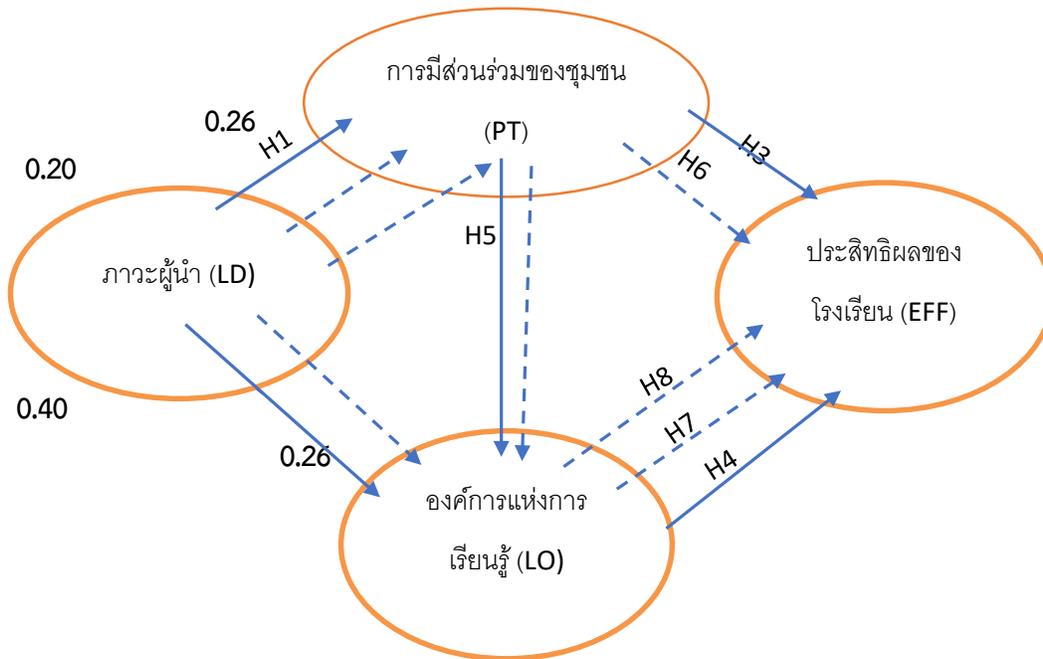
3.1 การวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling)

การวิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย ตัวแปร ภาวะผู้นำ องค์การแห่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชน และประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชนผู้วิจัยวิเคราะห์โมเดลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าสถิติ ของรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ระหว่างรูปแบบเชิงสมมติฐาน (Hypothesized Model) และรูปแบบที่ปรับเปลี่ยน (Modified Model)

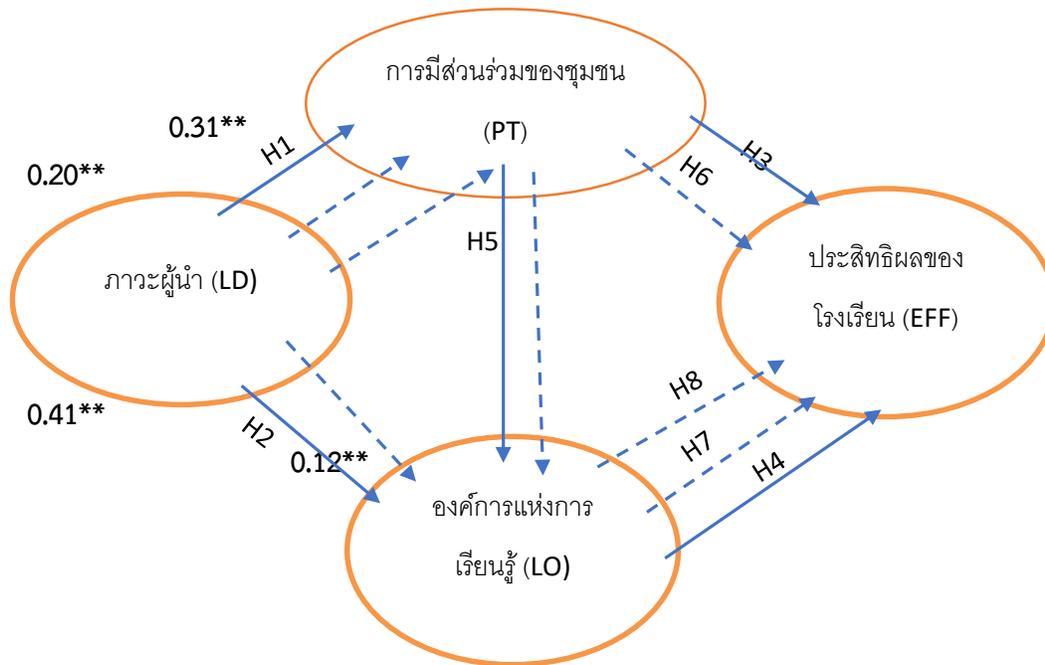
ค่าดัชนี	เกณฑ์ในการพิจารณา	ค่าสถิติในรูปแบบเบื้องต้น	ค่าสถิติในรูปแบบสุดท้าย
χ^2 / df	น้อยกว่า 2.00	$(1071.25/269) = 9.982$	$(205.58/192) = 1.071$
p-value	มากกว่า 0.05	0.000	0.238
GFI	มากกว่า 0.90	0.82	0.96
AGFI	มากกว่า 0.90	0.79	0.93
NFI	มากกว่า 0.90	0.97	0.99
NNFI	มากกว่า 0.90	0.98	1.00
CFI	มากกว่า 0.90	0.98	1.00
RMR	น้อยกว่า 0.05	0.027	0.010
RMSEA	น้อยกว่า 0.05	0.086	0.013

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ตามสมมติฐาน (Hypothesized Model) ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจาก ค่าไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 1071.25 ค่า χ^2 / df เท่ากับ 9.982 องศาอิสระเท่ากับ 269 และมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 และเมื่อพิจารณาดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าค่า GFI เท่ากับ 0.82 และค่า AGF เท่ากับ 0.79 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.086

$$\chi^2 = 1071.25 \quad \chi^2 / df = 9.982, df=269, p\text{-value}= 0.000, GFI= 0.82, AGF = 0.79, RMSEA= 0.086$$

แผนภูมิที่ 2 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ตามสมมติฐานการวิจัยเมื่อทำการปรับรูปแบบแล้ว แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงค่าสถิติ ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในทางที่ดีขึ้น โดยพิจารณาจาก ค่าไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 1071.25 ค่า χ^2 / df เท่ากับ 9.982 องศาอิสระเท่ากับ 269 และมีค่า p-value เท่ากับ 0.000 และเมื่อพิจารณาดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่าค่า GFI เท่ากับ 0.82 และค่า AGF เท่ากับ 0.79 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.086 โดยหลังจากการปรับรูปแบบแล้ว รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีขึ้นดังรายละเอียดแสดงได้ดังแผนภูมิที่ 2

$$\chi^2 = 205.58 \quad \chi^2 / df = 1.071, df=192, p\text{-value}= 0.238, GFI = 0.96, AGF = 0.93, RMSEA = 0.013$$

แผนภูมิที่ 3 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก

ดังนั้นรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยค่า ไคสแควร์ 205.58 ที่ระดับองศาอิสระ (df) 192 ค่า Probability level 0.238 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่ายอมรับสมมติฐานรอง (H₁) สรุปได้ว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นมาตามทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อพิจารณาจากดัชนีวัดระดับความกลมกลืน GFI และ AGFI มีค่าเท่ากับ 0.96 และ 0.93 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่า 0.82 และเข้าใกล้ 0.79 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.086

ผลการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลระหว่างตัวแปรในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 ตารางที่ 4 แสดงค่าอิทธิพลทางตรง ค่าอิทธิพลทางอ้อมและค่าอิทธิพลรวมของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4

ตัวแปร	อิทธิพลทางตรง (DE)	อิทธิพลทางอ้อม (IE)	อิทธิพลรวม (TE)	สมมติฐาน (Hypothesis)
LD → PT	0.31**	-	0.31**	Support H ₁
LD → LO	0.12**	-	0.12**	Support H ₂
PT → EFF	0.51**	-	0.51**	Support H ₃
LO → EFF	0.41**	-	0.41**	Support H ₄
PT → LO	-	-0.00	-0.00	Not Support H ₅
LD → PT → EFF	0.10**	0.10**	0.20**	Support H ₆
LD → LO → EFF	-	0.20**	0.20**	Support H ₇
LD → PT → LO → EFF	-	0.22**	0.22**	Support H ₈

** P < 0.01

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่า

สมมติฐานที่ 1 ภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (path coefficient) เท่ากับ 0.31 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 ภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงทางบวก ต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ โรงเรียนปฐมวัย

เอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (path coefficient) เท่ากับ 0.12 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน มีอิทธิพลทางตรงทางบวก ต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (path coefficient) เท่ากับ 0.51 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 องค์การแห่งการเรียนรู้ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า องค์การแห่งการเรียนรู้ มีอิทธิพลทางตรงทางบวก ต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (path coefficient) เท่ากับ 0.41 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5 การมีส่วนร่วมของชุมชนส่งผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนไม่ส่งผลต่ออิทธิพล ต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6 ภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชน จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (path coefficient) มีอิทธิพลร่วมเท่ากับ 0.20 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 7 ภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยผ่านองค์การแห่งการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางอ้อมทางบวก ต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (path coefficient) มีอิทธิพลร่วม เท่ากับ 0.20 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 8 ภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์การแห่งการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางอ้อมทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (path coefficient) มีอิทธิพลร่วม เท่ากับ 0.22 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ 8

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ผู้วิจัยสามารถนำมาใช้ในการอภิปรายผลในการวิจัยได้โดยแยกอธิบายปัจจัยด้านต่างๆได้ดังนี้

ภาวะผู้นำ

ปัจจัยด้านภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงทางบวก สามารถสรุปได้ว่า เมื่อผู้บริหาร มีการให้ความสำคัญต่อผู้บริหารปฏิบัติตนให้ครูในโรงเรียนเกิดความภูมิใจเมื่อได้ปฏิบัติงานร่วมกันและผู้บริหารตั้งมาตรฐานในการปฏิบัติงานไว้ชัดเจน ทั้งนี้ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิธิ จันภักดี (2565) ที่เสนอว่า ปัจจัยด้าน ภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญานิกา ศรีวิชัย (2555)พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (จุฬามาศ เยี่ยมกร (2566) กล่าวว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยผ่านองค์การแห่งการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางอ้อมทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สिरากรณ์ พูลสวัสดิ์ (2562) กล่าวว่า ปัจจัยด้านภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์การแห่งการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางอ้อมทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทิมา รุ่งเรือง (2563)

องค์การแห่งการเรียนรู้

องค์การแห่งการเรียนรู้ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ได้แก่ ครูโรงเรียนมีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ครูสามารถปรับรูปแบบวิธีการคิดและวิธีปฏิบัติงานให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียน ครู

พร้อมรับข้อมูลใหม่ ๆ และแสวงหาประสบการณ์ใหม่เพื่อนำมา พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของตนสอดคล้องกับการศึกษาของ ประคอง บาทสุวรรณ (2564)

การมีส่วนร่วมของชุมชน

ปัจจัยด้าน การมีส่วนร่วมของชุมชนส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกิติ์ บุญแก่ง (2565) ที่กล่าวว่า โรงเรียนให้คำแนะนำและจัดเตรียมข้อมูลการพัฒนาเด็กสำหรับผู้ปกครอง โรงเรียนจัดเตรียมข้อมูล และความช่วยเหลือแก่ครอบครัวตามที่ต้องการโรงเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษามีการวางนโยบายร่วมกันในการสรรหาอาสาสมัครจากผู้ปกครองและชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของวิบูลอร นิลพิบูลย (2563)

ประสิทธิผลของโรงเรียน

ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยอนันท์ แก้วเงิน (2563) ปัจจัยด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมทาง บวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรประภา ชุมประทีป (2562) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 โดยผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชน จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรองกาญจน์ อรุณเมฆ (2564) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 โดยผ่านองค์การแห่งการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางอ้อมทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา รุ่งเรือง (2563) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนปฐมวัยเอกชน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์การแห่งการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่าจากการวิเคราะห์โครงสร้างจากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางอ้อมทางบวก ต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนของโรงเรียนปฐมวัย เอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรประภา ชุมประทีป (2562)

ข้อเสนอแนะ

1. เพื่อให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน ปฐมวัยในกลุ่มผู้บริหารของโรงเรียนเอกชน ปฐมวัยมีผลการดำเนินงานที่ตีกิจการควรให้ความสำคัญในการเพิ่มพูนทักษะการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ มีความเป็นมืออาชีพ และการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียนเอกชน ปฐมวัย ให้มีมาตรฐานคุณภาพการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมของชุมชน การสร้างองค์ความรู้ และเสริมสร้างศักยภาพด้านการบริหาร และสร้างโอกาสทางการตลาดและเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจสู่ความเป็นสากล

2. การนำผลการวิจัยและรูปแบบที่ค้นพบไปประยุกต์ใช้สำหรับโรงเรียนปฐมวัยเอกชน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ซึ่งจากผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษามานั้นพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนปฐมวัยเอกชนควร ให้ความสำคัญกับบุคลากรภายใน และผู้ผู้ปกครอง เพื่อให้สถานศึกษาโรงเรียนปฐมวัยเอกชนเข้าสู่ความเป็นเลิศเพื่อให้ธุรกิจเจริญเติบโตและยั่งยืนในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

กรองกาญจน์ อรุณเมฆ. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. *ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ระดับปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จันทิมา รุ่งเรือง. (2563). โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเอกชนในยุคดิจิทัล. *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย*. 11 (1), 55-75.

จุฑามาศ เขี่ยมกร. (2566). ภาวะผู้นำแบบนักพัฒนาของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในสถานศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1. *วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร*, 10 (7), 40-52.

ชญานิกา ศรีวิชัย. (2555). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (Online)*. 2 (2), 221-231.

- ชัยอนันท์ แก้วเงิน. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร์. (2544). ภาวะผู้นำ. เอกสารประกอบการสอนวิชา 1065101 หลักและทฤษฎีบริหารการศึกษา. กาญจนบุรี.
- ณัฐกิตติ์ บุญเก่ง. (2565). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาปัตตานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ปณิสนิ จันภักดี. (2565). ภาวะผู้นำเหนือผู้นำของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาราชบุรี เขต 2. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร ระดับปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประคอง บาทสุวรรณ. (2564). การศึกษาความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาทุ่งศรีอุดม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาอุบลราชธานีธานี เขต 5. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย. 5 (3), 632-647.
- ไพรัตน์ เตชะรินทร์. (2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วีรัชญ์ธรี ประกิจ. (2562). องค์การแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(2), 270-280.
- วารุณี จันพร (2566) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 10 (2), 40-53.
- วิบูลอร นิลพิบูลย์. (2563). การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- วีระชัย บุญเพ็ง. (2561). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. วารสารการวิจัยกาสะลองคำ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย. 8 (1), 139-150.
- สิราภรณ์ พูลสวัสดิ์. (2562). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษากระบี่. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์.(2540). ความขัดแย้ง: การบริหารเพื่อความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟเพรส จำกัด.)
- อมรประภา ชุมประทีป สุพรรณณี สมณญาติ และราชันย์ บุญธิมา. (2562). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนเอกชน ที่จัดตั้งในรูปแบบมูลนิธิ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ. 19 (1), 134-151.

Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1980). *Effective Behavior in Organizations*. New York: Richard D. Irwin Inc.

Hoy, W.K., & Miskel, C.G. (1991). *Educational administration, theory, research and practice*. New York: McGraw-Hill.

Senge, P.M. (2004). *The Fifth Discipline: The Art and Practice of Learning Organization*. New York London Toronto Sydney Auckland

